1

DE

LABRO LEPORINO.

THESES

ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

Quas, Deo Juvante & Præſide M. JOANNE-BAPTISTA-GUILLELMO FERRAND, Facultatis Artium & Chirurgiæ Magiſtro, Clariſſimi viri, M. *Georgii de la Faye*, Profeſſoris Regii, Vicario & Succeſſore à Rege deſignato, Regiæ Chirurgiæ Academiæ Conſiliario, antiquo Anatomes & Chirurgiæ in Scholâ practicâ Profeſſore, Regiæ Scientiarum, Humaniorum Litterarum & Artium Academiæ Rhotomagenſis Socio, nec non Imperialis Apathiſtarum Academiæ Florentinæ Socio extraneo, *tueri conabitur*, Josephus Viany, *Vincenſis*, *Præclaræ Artium Facultatis Magiſter in Univerſitate Pariſienſi.*

PARISIIS,

IN REGIIS CHIRURGORUM SCHOLIS,

Die Sabbati 17â. Auguſti, à ſeſqui-Secundâ poſt meridiem ad ſeptimam
A. R. S. H. 1771.

PRO ACTU PUBLICO

ET

MAGISTERII LAUREA.

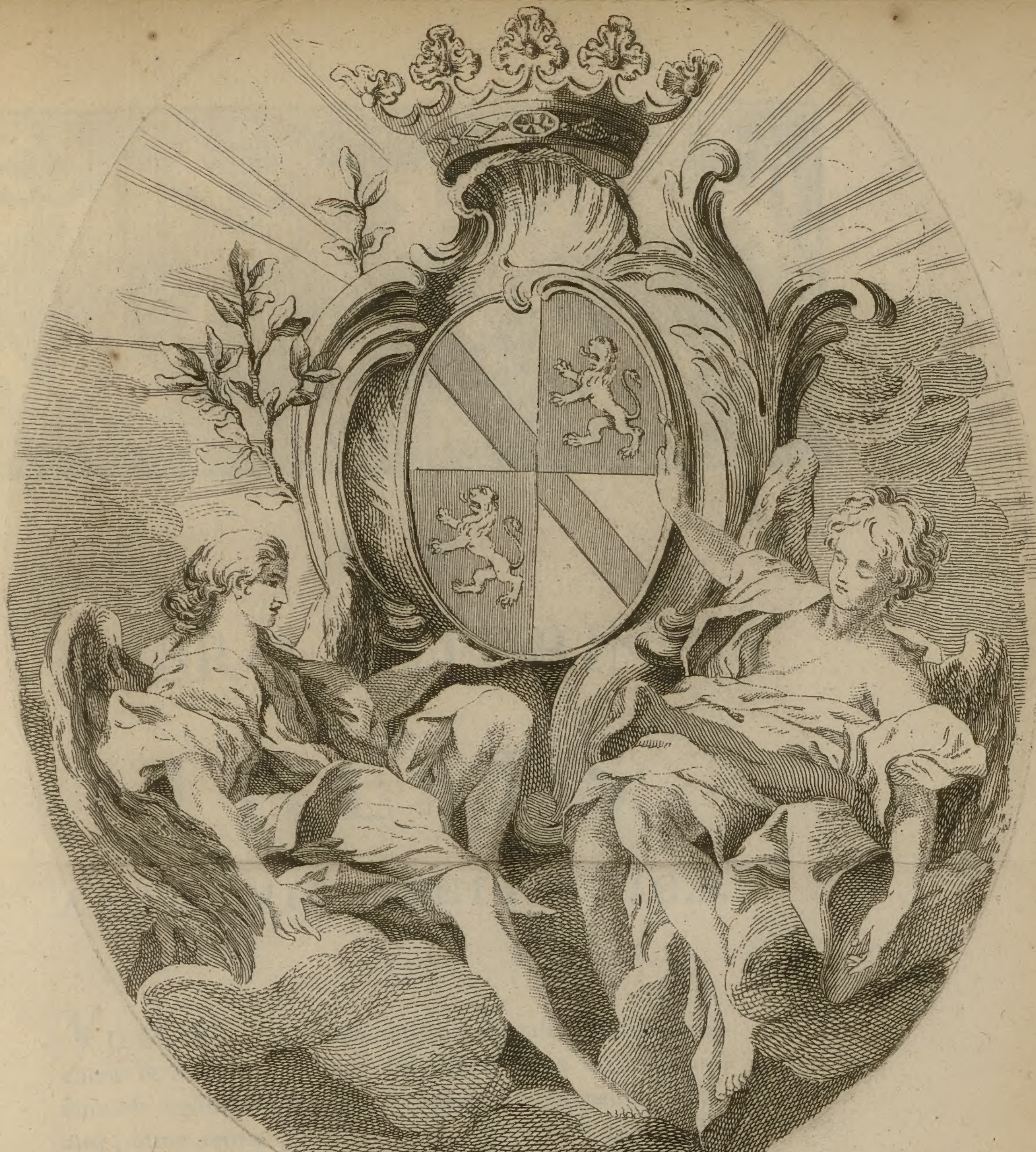

Typis P. Al. le Prieur, Regii Chirurg. Collegii Typographi.

M. DCC. LXXI.

B

CELSISSIMO, POTENTISSIMO,

ILLUSTRISSIMOQUE VIRO,

D.D. EMERICO FRANCISCO DE DURFORT,

MARCHIONI DE CIVRAC, COMITI DE BLAIGNAC, BARONI DE LA LANDE, CASTRORUM REGIS EXERCITUUM PRÆFECTO, &c. &c. &c.

Has theses in perpetuum reverentiæ monumentum sacras voluit, JOSEPHUS VIANY, artium Magister in Universitate Pariensi.

DE LABRO LEPORINO.

THESES ANATOMICO-CHIRURGICÆ.

I.

VULTUS in culmine ædificii mortalis locatus, concinnâ & ſublimi ſtructurâ conſpicuus, in quo ſupremi numinis ſigillum elegantiſſimè appoſitum, ſtupentes miramur, almæ rerum parentis naturæ, miraculum arguit. Verùm enim verò, quàm amico fœdere ſociantur, ardua frontis dignitas, genarum dulce decus, verecunda oris venuſtas, oculorum blandè minacium flagrantia! Quàm benè conveniunt,

vultu animæ theatro ſedentes, majeſtas & amor! Labra roſeo colore nitentia, ad oris ornamentum, ad blandam faciei venuſtatem, lepores ac elegantiam, purpureo ſplendore conferunt; vario muſculorum motu, varia animi pathemata nervosè exprimunt; ad manducandum, bibendum, ſugendum, loquendum, miram præſtant opem. Sed eheu! atrâ malorum ſerie, nunc inhoneſtè deturpantur, nunc indecorè dilacerantur. Luctuoſum iſtius veritatis teſtimonium, *à Labro Leporino*, quod præmiſsâ brevi labiorum anatome, ſcopus eſt & intentio Theſeos, mutuamur.

I I.

Duo Labra ſeu labia, oris hiatum conſtituentia, muſculis licet potiſſimùm corporata, non ſolùm ſpongioſo atque molliuſculo texto, non ſolùm extùs tegumentis communibus, intùs verò membranâ oris communi, ſub quâ glandulæ miliares, ſed & copioſiſſimis vaſorum ac nervorum propaginibus, conflari videntur. Superius Labrum ſub ſepto naſi, inferius ad radices dentium inciſorum, peculiari quodam freno intermedio gaudent, quod *frenulum vocant.*

Varius eſt juxta varios auctores, muſculorum numerus. *Heiſterum* ſi audias, quatuordecim muſculis donantur. Labra *orbicularis* conſtringit, cujus fibræ quaſi arciformes; abducunt *zygomaticus* & *buccinator*, *riſores* dicti; labra elevant, vel communes duo *canini*, vel proprii, *inciſoriorum* par; deprimunt tandem, *triangulares* & *quadratus*. Alii longè plures deſcribunt. Ad labrorum muſculos, *pyramidales* naſi & *platyſmamyoïdes* meritò referendi videntur. Horum-ce muſculorum hiſtoriam, vivâ voce enucleare, conabimur.

Utrumque labium alluentes arteriæ, *coronariæ* dictæ, ab externâ *carotide* procedunt; in *jugularem* externam, venæ sese exonerant.

A maxillari tum superiori, tum inferiori, quinimò à durâ septimi paris portione, nervos provenire, in confesso est apud omnes. Hinc mira labrorum sensilitas.

III.

Labrum superius præsertìm, vel à pravâ in utero materno conformatione, vel à causis externis, ictibus v. g. vulneribus neglectis, ita finditur quandòque ac decurtatur, ut Labrum Leporinum, satis manifestè referat. Istud vitium, pro majori minori-ve hiatu, pro majori minori-ve mutilatione, nunc gravius est, nunc mitius. Quandò duplex in uno eodemque labro observatur fissura, tunc & duplex Labrum Leporinum. Sæpè palatum ex parte finditur, aut ad nares & uvulam usque fissura extenditur, undè Labrum Leporinum simplex est, aut complicatum.

Si partes fissæ nimiùm dehiscant, major, imò maxima occurrit difficultas. Attamen experientiâ freti, hanc deformitatem, medicâ manu, potenti beneficæ artis auxilio, tollere non dubitamus.

Apud parvulos, qui vix risu matrem cognoscunt, propter vagitus & ejulatus perpetuos, nil tentandum. Apud seniores, cachecticos, vix proficeret Chirurgia.

Licet sutura intorta, Labro Leporino à veteribus dicata, suos jactitet prosperos eventus, aptæ deligationi, vel agglutinationi tribuendos, hanc inutilem, infidam, noxiam & idcircò reprobandam, censemus.

ANTEQUA'M ad operationem Chirurgus sese accingat, ritè perpendendum, 1°. an simplex sit, aut duplex Labrum Leporinum, 2°. an magnus sit hiatus, 3°. an tumor adsit, dens prominens, naris ozæna, &c. 4°. tandem, an aliquâ lue contaminetur purpureus latex.

OMNIBUS æquâ lance trutinatis, nocivis, si quæ sint, remotis, deformes oras, scalpro, non forficibus, chartâ duplici gingivam inter & labrum interpositâ, æquali tractu solerter abscindat Chirurgus, fiat vulnus, cujus oras cruentas adducat Chirurgi adjutor; deindè incarnanti fasciatione, cujus descriptionem vivâ voce explanabimus, absolvenda curatio.

APPARATUS postridiè, sequentibusque diebus eluatur, & aquâ vulnerariâ leviter irrigetur; solidorum eduliorum abstinentiam, silentium ac quietem, Chirurgus imperet. Quinto sexto-ve die, modestâ manu, deligatio solvatur.

TUTISSIMA ac lenissimâ hac methodo (*), nullus hæmorrhagiæ metus, brevi coalescunt vulneris oræ, brevi, quod est scopus & intentio artis, tollitur deformitas, nec fœda remanet cicatrix.

(*) Præstantis hujusce methodi, solerter à se ipso adhibitæ, prosperos eventus plurièś observavit M. *Louis*, hancque in peculiari de *Labris Leporinis* dissertatione Academicâ, Publici Juris fecit vir Clarissimus.

Mulierem viginti annos natam, labro leporino ab ortu afflictam, hac arte, intra paucos dies, feliciter curavit, hujusce actûs præses.

FINIS.